

OKURZON (1) *part praet pass pf*

N sg m (praed) okurz(o)n.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w. s.v. okurzyć.

Odymiony, okadzony [czym]: Zalię iefliby chrobak w zębie bolącym był/ tedy ma być ząb okurzon nalieniem Lukowem FalZioł V 80.

Cf **OKURZYĆ**

JDok